

1. Met betrekking tot de financiering van psychologische en psychiatrische hulpverlening in Nederland is er sprake van een wanverhouding.
Zo komt naar voren dat 50 tot 60% van de klachten waarmee huisartsen zich gekonfronteerd zien van psychosomatische en psychosociale aard is, terwijl er slechts 3% van de financiering van de gezondheidszorg terecht komt in het GGZ-circuit.
2. Gezien het feit dat in de huisartsenpraktijk zich veelvuldig klachten voordoen met een psychosociale achtergrond en deze klachten door de huisarts succesvol behandeld kunnen worden met technieken uit de directe therapie, verdient het aanbeveling een dergelijke aktiegerichte therapievorm te profileren in de huisartsenopleiding.
3. Het is de taak van de psychotherapeut de problemen van de cliënt in een zo gunstig mogelijke kontekst te plaatsen en zijn problematiek te vertalen naar een leersituatie, waarbij het erom gaat de wezenlijke, legitime behoeften en verlangens achter het probleemgedrag anders te realiseren en inzichten en gedragswijzen bij de cliënt te stimuleren, die het aantal keuzemogelijkheden uitbreiden.
4. Psychotherapie en biecht vertonen veel overeenkomst: in beide gevallen gaat het de cliënt er vaak om verlost te worden van 'schuld'.
In die zin kan psychotherapie een belangrijk hulpmiddel vormen voor de pastor, om de cliënt in harmonie te brengen met zijn innerlijke mogelijkheden en een 'hogere zingevend principe' in zijn leven.
5. Kortdurende psychotherapie is zeker niet minder 'psychotherapie' dan langdurige psychotherapie en hoeft ook niet minder diep in te grijpen op de persoonlijkheidsstructuur van de cliënt of te leiden tot minder vergaande veranderingen in het gedrag van de cliënt.
Evenals één enkel trauma kan ook één enkele positieve heretikettering een leven lang doorwerken.
6. Wanneer de huisarts op grotere schaal zelf psychosociale problemen gaat behandelen, zullen eventuele verwijzingen naar de tweede en derde lijn niet alleen gerichter plaats vinden, maar ook geringer in aantal zijn.
Een belangrijke konsekwentie hiervan is, dat wachtlijstvorming binnen de tweede en derde lijn beperkt of zelfs voorkomen kan worden.
7. Een kenmerkende ervaring in leertherapie is, dat het accent nogal eens ligt op het maken van meer problemen dan er al zijn, in plaats van te werken aan de oplossing van problemen.
8. De duur van de behandeling dient niet toe te nemen, naarmate de duur van de opleiding van de psychotherapeut toeneemt.
Evenmin dient zijn honorarium te stijgen naarmate zijn opleiding duurer wordt.
9. Het ongebreideld loslaten van medisch vakjargon op leken heeft eerder een intimiderend dan een informerend effect.
10. De neiging om slachtoffers van ziekten of geweldsdelicten hun ongeluk te verwijten sluit aan bij het idee dat men alleen slachtoffer wordt door eigen schuld en kreëert zodoende een gevoel van schijnveiligheid en schijnrechtvaardigheid.

11. Als het tweefasen-onderwijs ertoe leidt dat veel mensen na de eerste fase moeten afhaken zonder voldoende te zijn opgeleid om beroepsmatig bezig te zijn, dan is dit een grotere verspilling dan de vroegere universitaire opleiding te zien gaf.
12. De term 'dubbel inkomen' suggereert ten onrechte een tweemaal zo hoog inkomen als dat van een 'alleenverdiener' en verdoezelt tevens het feit dat gehuwde werkende vrouwen over het algemeen het zwaarst belast worden.
13. De mens is nog niet het eindpunt van de evolutie.
14. Stripverhalen, zoals 'Heer Bommel' en 'Jan, Jans en de kinderen', bevorderen het observatievermogen.
15. Voor menigeen is een maand vakantie vermoeiender en meer belastend dan een jaar hard werken.
16. De aanleg van een moestuin is een zenuwslopende aangelegenheid.
17. Het gezegde 'kinderen zijn hinderen' van Vader Cats berust niet op waarheid.